ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 443

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου..... 1
Περὶ καταργήσεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Λιαριγκόβης..... 2
Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Παχείας-Ἄμμου ἐκ τῆς ἐνοριακῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Βασιλικῆς κτλ..... 3
Περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἱερᾶς Μονῆς Σκλαταίνης τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κτλ..... 4
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Μικρομάνῃ-Μεσσηνίας δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου 5
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐμπόρικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀλεξανδρουπόλεως διενεργουμένων διαιτησιῶν..... 6
Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου σιδήρου κλπ. εἰς Σταμ. Κάραλην κλπ. ἐν τῇ περιφερείᾳ Μετόχι-Διρφύων (Εὐβοίας)..... 7
Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου σιδήρου κλπ. εἰς τοὺς κληρονόμους Α. Κουκουβέλου ἐν τῷ δήμῳ Ἐλατείας (Λοκρίδος)..... 8
Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου σιδήρου ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐλατείας (Ἀταλάντης) εἰς τοὺς κληρονόμους Ἀντ. Κουκουβέλου..... 9
Περὶ τροποποιήσεως σχεδίου Ἐλευσῖνος..... 10
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου Παλαιοῦ Φαλήρου κατὰ τὰς ὁδοὺς Ἴριδος καὶ Θέτιδος..... 11
Περὶ προσθήκης θέσεων ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Ἐθν. Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων Πωγωνίου..... 12
Περὶ προσθήκης θέσεων προσωπικοῦ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων Σερβίων..... 13
Περὶ ναυτικῶν ταμιῶν Ὑποβρυχίου Ἀμύνης καὶ Τορπιλλικῆς Σχολῆς..... 14
Περὶ γραφικῶν καὶ μικρῶν ἐξόδων Ἀνωτ. Διοικητοῦ Ὑποβρυχίων..... 15

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ἐνοικιοστασίου, ὡς πρὸς τὰ καταστήματα», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἤ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων εἶνε ἢ γίνῃ κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος ἤθελε καταστῇ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς ἐλεύθερος μισθώσεως, αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ μισθωτὴς μετὰ τῶν οἰκείων του ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον, ἄλλως χωρεῖ ἔξωσις.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύει, ἄν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἤθελεν ν' ἀποφασισθῇ, ὅτι συντρέχουσιν ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἁπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν.

3. Μισθωτὴς οἰκίας πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1922, ἔχων ἰδιόκτητον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίαν, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος κατέστη μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1922 ἐλεύθερος μισθώσεως καὶ ἐξεμισθώθη εἰς τρίτον καὶ ἐξ ἧς ἀπολαμβάνει ἐνοίκιον μεῖζον τοῦ παρ' αὐτοῦ καταβαλλομένου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην οἰκίαν ἐνοίκιον ἀνάλογον πρὸς τὰς σημερινὰς οἰκονομικάς, μισθωτικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας, πάντως οὐχὶ μικρότερον τοῦ διπλασίου τοῦ ἤδη παρ' αὐτοῦ καταβαλλομένου. Περὶ τοῦ ἐπὶ πλέον ποσοῦ τῆς αὐξήσεως ἀποφασίζει ἐν διαφωνίᾳ ὁ Πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

4. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Παλαιὸν καὶ Νέον Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Χαλάνδριον, τὸ Ἀμαρούσιον, ἡ Νέα Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικὸ καὶ ἡ Κηφισσία θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

5. Παύει ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου χορηγουμένη παράασις μισθώσεως καταστήματος, ἐὰν ὁ μισθωτὴς πρόσωπον ἢ Ἑταιρεία ἀπέκτησεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἴδιον ἀκίνητον, εἰς τὸ ὁποῖον μετέφερεν ἤδη ἢ δύναται ἀζημίως νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιχείρησιν ἣν ἤσκει ἢ ἀσκεῖ ἐν τῷ μισθίῳ. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ διαλυθείσης τῆς Ἑταιρείας, ὡς πρὸς τοὺς συνεχίζοντας τὴν ἐπιχείρησιν κληρονόμους τοῦ προσώπου ἢ μέλη τῆς διαλυθείσης Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ ἐκμισθωτής, ὅστις ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἔλαβε τινὰς ἢ πάσας τὰς διὰ τῶν προηγουμένων περὶ ἐνοικιοστασίου διαταγμάτων δοθείσας αὐξήσεις δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ, ἵνα διὰ τὸν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἐφεξῆς χρόνον συνυπολογισθῶσιν αἱ αὐξήσεις αὗται.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 ὑπ' ἀριθ. 8 τοῦ διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1925 ἐκ τῆς φράσεως «πρὸς δὲ αἱ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι κατὰ μετοχὰς ἑταιρεῖαι», ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι κατὰ μετοχάς».

2. Καταργείται ή τελευταία περίοδος τοῦ ρηθέντος ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ἄρθρου 9 ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1925.

3. Ἀντικαθίσταται ὁ ἀριθμὸς 7 τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1925 διὰ τῶν ἑξῆς: «7. Αἱ λοιπαὶ ἑταιρεῖαι, ἡμεδαπαί τε καὶ ἀλλοδαπαί, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῷ ἀριθμῷ 8 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος δικαιοῦνται νὰ διατηρήσωσι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰς μέχρι τοῦδε ὑφισταμένας μισθώσεις, ὁριζομένου τοῦ μισθώματος διὰ μὲν τὰς ἡμεδαπὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46—48 τοῦ παρόντος ἢ κατὰ τὸν ἄνω κανόνα τῆς ὑπαλλακτικῆς εὐχερείας, διὰ δὲ τὰς ἀλλοδαπὰς ἐν γένει ὡς ἑξῆς:

Αὗται ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως, ἐὰν ἡ λῆξις αὕτη συμπίπτει μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1926, μίσθωμα ὑπολογιστέον ὡς ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος. Τὸ οὕτως ὅμως ἐξευρισκόμενον μίσθωμα δὲν δύναται νὰ εἶνε κατώτερον τοῦ κατ' Αὔγουστον 1926 καταβληθέντος.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ μισθώσεων καθ' ἃς ἐκμισθωτὴς εἶνε δῆμος, τὸ δὲ μίσθιον ἤθελεν ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς νομίμους ὅρους καὶ διατυπώσεις, δὲν ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ ἐνοικιοστασίου παράτασις τῆς μισθώσεως διά τε τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὸ μίσθιον ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ προσκλήσεως τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς παράδοσιν τοῦ μισθίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 6)7 Ὀκτωβρίου 1926 Δ. «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 κλπ.» «περὶ ἐνοικιοστασίου», ὡς καὶ πᾶσα δίκη ἐκ τούτων ἐκκρεμής.

2. Τὸ ἐπαναφερόμενον ἐν ἰσχύϊ ἐδ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«α') Ἐπὶ μισθωτῶν ὁμολογουμένως πλουσίων. Ὁμολογουμένως πλούσιοι θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον μαχητόν, οἱ μισθωταὶ μεγάλοι βιομήχανοι, μεγάλοι ἐφοπλισταί, μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι, μεγάλοι κτηματίαι, μεγαλέμποροι, μεγάλοι παραγγελιοδόχοι, ξενοδόχοι μεγάλων σχετικῶν ἐπιχειρήσεων, τραπεζῖται, γενικοὶ διευθυνταί, διευθυνταὶ ἢ διευθύνοντες σύμβουλοι ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἐχουσῶν μετοχικὸν κεφάλαιον ἄνω τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἀναγραφουσῶν ἀποθεματικὰ κεφάλαια ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 καὶ ἑξῆς, χρηματισταί, φήμης ἐπιστήμονες ἀποκερδαίνοντες μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐν γένει, ὁπόταν ἐκ τῆς ἐν συνόλῳ πολυτελοῦς παραστάσεως ἢ ἐμφανίσεως αὐτῶν καὶ τῶν οἰκείων των καὶ τοῦ ἐν γένει πολυδαπάνου βίου, ὃν διάγουσι, τεκμαίρεται ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία, αὐτῶν. Πάντως δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὁμολογουμένως πλούσιος ὁ μὴ ἔχων καθαρὰν μηνιαίαν πρόσοδον συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοιαύτης τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων 30.000 δραχμῶν τοὐλάχιστον ἢ 3.500.000 περιουσίαν εἰς παντὸς εἴδους περιουσιακὰ στοιχεῖα εἰς ἃ δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη».

Ἄρθρον 6.

Δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον ὡς πρὸς μισθωτὰς οἰκιῶν καταβάλλοντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐνοίκιον δραχμῶν 5.000 τοὐλάχιστον μηνιαίως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Ἀγγελόπουλος

---

(2)

Περὶ καταργήσεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Λαριγκόβης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 3003 τῆς 5)12 Αὐγούστου 1922 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1149 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ περὶ καταργήσεως Γενικῶν τινων Διοικήσεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ καὶ εἰς γνωμάτευσιν τῆς πρώην Ἐπιτροπῆς Οἰκονομιῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Καταργοῦμεν τὴν Ὑποδιοίκησιν Λαριγκόβης.

Ἡ καταργουμένη Ὑποδιοίκησις παραμένει ἐφεξῆς ὡς διοικητικὴ περιφέρεια, ὑπαγομένη διοικητικῶς εἰς τὸν νομὸν Χαλκιδικῆς.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Π. Τσαλδάρης

---

(3)

Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Παχείας-Ἄμμου ἐκ τῆς ἐνοριακῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Βασιλικῆς κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 149 τοῦ Καταστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, διατάσσομεν τάδε·

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 230)133 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτέρας Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας Ἱερᾶς καὶ Σητείας περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Παχείας Ἄμμου-Ἱεραπέτρας ἐκ τῆς ἐνοριακῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Βασιλικῆς καὶ συστάσεως ἰδίας ἐνοριακῆς περιφερείας μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Α. Ἀργυρὸς

(4)

Περὶ ἀνασυστάσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σκλαταίνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, διατάσσομεν τάδε·

Ἀνασυνιστᾶται ἡ Ἱερὰ Μονὴ Σκλαταίνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος, ἀποσπωμένη τῆς μεθ' ἧς τυγχάνει ἡνωμένη Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου καὶ συγχωνεύεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πετρίλου τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Α. Ἀργυρὸς

---

(5)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Μικρομάνῃ-Μεσσηνίας δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νόμους ΓΨΝΑ', 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου, τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν τριταξίου δημ. σχολείου ἐν Μικρομάνῃ-Μεσσηνίας, γήπεδον κείμενον ἐν Μικρομάνῃ, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ καὶ 55)00, συνορευόμενον πρὸς Β. μὲ ἰδιοκτησίας Μ. Πολυδούρη, Γ. Φράγκου, Μαρίας χήρας Ι. Φράγκου καὶ κοινοτικὸν κατάστημα, πρὸς Ν. μὲ κοινοτικὴν ὁδὸν καὶ ἰδιοκτησίαν Α. Π. Μπουχάλη, πρὸς Α. μὲ πλατεῖαν, ἐκκλησίαν καὶ πρὸς Δ. μὲ ἰδιοκτησίαν Α. Π. Μπουχάλη, Μ. Σκαπερλέζου καὶ Ε. Γλυκέρδα καὶ ἀνῆκον εἰς τοὺς Ἀθαν. Π. Μπουχάλη μ. τ. διακόσια ὀγδοήκοντα δύο καὶ 55 ο)ο καὶ Σταυρούλαν χήραν Κοσμᾶ Σχινᾶ μ. τ. πεντακόσια πέντε, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 10 Μαΐου ἐ. ἔ. σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι Δημ. Λ. Κυβέλου.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἐκπ. Προνοίας, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τῆς κοινότητος Μικρομάνης-Μεσσηνίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Α. Ἀργυρὸς

---

(6)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀλεξανδρουπόλεως διενεργουμένων διαιτησιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὸν παρατιθέμενον κανονισμὸν τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὴν διενέργειαν διαιτησιῶν τοῦ μνημονευθέντος Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐφόσον τὰ διαφερόμενα μέρη δὲν συνεφώνησαν ἄλλως.

Κανονισμὸς διαιτησίας Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη ὁ νόμος οὗτος διαιτησίας, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι διαιτηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὅστις κατάλογος ἀναρτᾶται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ δελτίον αὐτοῦ. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἰσχύῃ δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπιὸν ἔτος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ νόμου διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητήν, ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Βιομηχανίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει ὡς γραμματέα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ μὲ ἀναπληρωτήν του τὸν γραμματέα, ὅστις καὶ συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μερῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη, ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν των, μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφορὰν ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι, ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς. Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶνε δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν, ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει, ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις. Ὁ

δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 καὶ 46 ἐπιβαλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τοῦ καθ, οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

"Αρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, κλήσεις καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ ὁ σχετικὸς νόμος ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Επιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ 'Επιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ 'Επιμελητηρίου τὰ πρὸς οἱανδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπροσώπων του.

'Η ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ 'Επιμελητηρίου, ἣν ὑπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

"Αρθρον 6.

'Η ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ἢ ἐπιδιαιτητοῦ, κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

'Η ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ 'Επιμελητηρίου, τηλεγραφικῶς.

"Αρθρον 7.

'Ο ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὕτη διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δ' οὗτος ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δ' ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

"Αρθρον 8.

'Εντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Επιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐπιδιαιτητήν, ἐφ' ὅσον ἔχει διορισθῇ τοιοῦτος καὶ εἰς τοὺς διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεώς των ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

'Ο ἀντιπρόσωπος δέον νὰ εἶνε ἢ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλός τις ἐκ τῶν ἐκλογέων τοῦ 'Εμπορικοῦ 'Επιμελητηρίου παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ διαιτησία.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ ἐπιδιαιτητής, ἐφ' ὅσον προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ 'Επιμελητηρίου παρίσταται ἢ ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τῶν διαιτητῶν ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, ὑποχρεουμένους νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν. 'Ο τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστή, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184 καὶ 124 ἐπ. Πολιτ. Δικονομίας.

"Αρθρον 9.

Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ οἱ διαιτηταὶ προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἤθελεν ἤδη ἔχει ἐκλεγῇ. Μὴ συμφωνούντων ἢ ἀπολειπομένου ἑνὸς τούτων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὁπότε καὶ ὁρίζεται ἄλλη ἡμέρα, προβαίνουσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογήν.

'Εὰν οὐδὲ οἱ διαιτηταὶ συμφωνήσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεκτέου ἐπιδιαιτητοῦ, ἀναφέρουσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Επιμελητηρίου ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν διορίζει τοιοῦτον.

Μεθ' ὃ ὁρίζεται νέα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις καὶ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ 'Επιμελητηρίου εἰς τὸν ἐπιδιαιτητὴν ἄνευ νέας προσκλήσεως τῶν μερῶν.

"Αρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἡμέραν διεξάγεται ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως. Οἱ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

"Αρθρον 11.

'Απολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατ' ἐρήμην τούτου.

Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἱκόθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου ὡς ὡμολογημένης.

"Αρθρον 12.

'Ο γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν περίληψιν δαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

"Αρθρον 13.

Τὰ θέματα καὶ μέσα ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας οὓς ἐγκρίνουσι καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων νὰ ὁρίσωσιν οἰκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

"Αρθρον 14.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ διατάξωσιν, ἐὰν ἐγκρίνωσι τὴν προηγουμένην ὅρκισιν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

"Αρθρον 15.

Περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων πραγματογνωμόνων τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὃ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων γινομένης μνείας τοῦ λόγου, δι' ἃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

"Αρθρον 16.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται ν' ἐπιβάλλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσιν οἰκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ πρόξενος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συνέτρεχε περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐκπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

"Αρθρον 17.

Ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τῶν διαδίκων αὐτοπροσώπως προκειμένου δὲ περὶ ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὀμόσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατετυπωμένον. Προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκους τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντες πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ πρόξενον, παρακαλῶν τούτους, ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων. Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύναται νὰ παρίσταται μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο καὶ ἀντίδικος τοῦ ὀμόσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκοδοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δ' αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει αὐτὴν ἀμελητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

"Αρθρον 18.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἐὰν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπει νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὀμώσωσιν ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὅρκισίν των.

"Αρθρον 19.

Ἡ ὅρκισις τοῦ διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσι Ἑλληνικὰ Προξενικὰ δικαστήρια ἐνεργεῖται παρὰ τούτων ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχὴ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν Δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

"Αρθρον 20.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

"Αρθρον 21.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν μὴ παρισταμένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ δικαστικοῦ τῆς ἀποφάσεως ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκβοτέραν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὑποβάλλεται ἀμελητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητής, συνταχθησομένου ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογίσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

"Αρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως· 1) τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γινομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ), 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι, 3) Σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην. 4) Τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφόσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως), 5) Τὸ διαιτητικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της).

"Αρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσάγοντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

"Αρθρον 24.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔναντι ἀποδείξεως τούτου τὰ δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὁριζόμενα εἰς 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20000 δραχμῶν. Δι' ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20000 δραχ. εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο)ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχμαὶ 200 ἀνώτατον δὲ τοιοῦτον δραχ. 2000.

Ἔξοδα γενόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λ. χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων,) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως πρὸ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 50. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιωμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας τὸ ἥμισυ τῶν ἐκ τῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων μείων τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικήν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων διατίθεται ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ γραμματέως. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων ὑπὸ τῆς διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Τὰ Ἐπιμελητήρια δύνανται νὰ συντάξωσι καὶ εἰδικὸν κανονισμὸν ἀμοιβῆς διαιτητῶν ἐγκρινομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(7)

Περὶ *παραχωρήσεως μεταλλείου σιδήρου κλπ. εἰς Σταμ. Κάραλην κλπ. ἐν τῇ περιφερείᾳ Μετόχι-Δρυφύων (Εὐβοίας).*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 186, τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ. καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 95 τοῦ 1918 καὶ 72 τοῦ 1923 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 34398 τοῦ ἔτους 1924 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀλεξάνδρου Ζαχαροπούλου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιδοθείσης τῇ 8 Νοεμβρίου 1907 εἰς τὸν Νομάρχην Εὐβοίας ἀρχικῆς αἰτήσεως ἀνανεωθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' καὶ καταχωρισθείσης εἰς τὸν XV πίνακα τοῦ νομοῦ Εὐβοίας ὑπ' ἀριθ. 214 δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως σιδήρου, μαγγανίου καὶ λοιπῶν μεταλλευμάτων, πλὴν τῶν διὰ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' καὶ λοιπῶν εἰδικῶν νόμων ἐξῃρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων εἰς τοὺς: 1) Στομάτιον Ν. Κάραλην, ἰατρὸν, καὶ Δέσποιναν σύζυγον Παναγιώτου Κυβέλλου τὸ γένος Γ. Κάραλη κατὰ 70 ἑκατοστὰ ἐξ ἀδιαιρέτου, καὶ 2) Σπυρίδωνα Ἀρτ. Νικολακάκην καὶ Κωνσταντῖνον Βασ. Γκονόπουλον, ἀμφοτέρους δικηγόρους, κατοίκους Ἀθηνῶν κατὰ 30 ἑκατοστὰ ἐξ ἀδιαιρέτου, ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Μετόχιον τοῦ τέως δήμου Δερσίων τοῦ νομοῦ Εὐβοίας, συναλικῆς ἐκτάσεως στρεμμάτων 6423 καὶ 900 μέτρ. τετρ., ἀποτελουμένου ἐκ δύο τμημάτων, ὁριζομένων γύρωθεν ὡς ἕπεται:

Τμῆμα Α', ἐκτάσεως στρεμμάτων 6121 καὶ 500 μέτρ. τετρ. 1) Παραλιακὴ θέσις Χιροσπηλιά, 2) κορυφὴ βουνοῦ Ἀρκουδότρυπα, 3) τεγνητὸν σημεῖον Ι κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς προεκτάσεως τῆς ἄνω περιγραφείσης εὐθείας μετὰ τῆς ποσεκτάσεως τῆς εὐθείας ἀπὸ κορυφῆς Σκάλα ἢ Ἀμπουργιὲς εἰς Βρύσην Καρυᾶς, 4) Βρύση Καρυᾶς, 5) τεννητὸν σημεῖον Γ κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς εὐθείας ἀπὸ Σκάλα ἢ Ἀμπουργιὲς εἰς Βρύσην Καρυᾶς, 6) τεγνητὸν σημεῖον Δ κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς εὐθείας ἀπὸ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου εἰς Ἐλάτην Λου-

κάκη (στὴ Σάρα) μετὰ τοῦ ρεύματος Καρυᾶς, 7) Ἐλάτη Λουκάκη (στὴ Σάρα), 8) Πόρτα Μακελάρη, 9) τεχνητὸν σημεῖον Ε κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς εὐθείας ἀπὸ θέσεως Παναγιὰ (παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ρεύματος Μετοχίου) εἰς Πόρταν Μακελάρη μετὰ τοῦ ρεύματος Καρυᾶς, 10) Στόμιον ρεύματος Καρυᾶς, 11) Κάβος Ναυτικὸ καὶ 12) ἐκεῖθεν παραλιακῶς μέχρι τῆς ἀρχικῆς θέσεως Χοιροσπηλιά.

Τμῆμα Β΄, ἐκτάσεως στρεμμάτων 302 καὶ 400 μέτρ. τετρ. 1) κορυφὴ Σκάλα ἢ Ἀμπουργιές, 2) τεχνητὸν σημεῖον Η κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς εὐθείας ἀπὸ τῆς κορυφῆς Σκάλα ἢ Ἀμπουργιὲς εἰς Στόμιον ρεύματος Μετοχίου μετὰ τῆς εὐθείας ἀπὸ Ψηλὸ Γεφῦρι εἰς θέσιν Βαθειὰ Λάκκα, 3) τεχνητὸν σημεῖον Ζ κείμενον ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς τελευταίας ταύτης εὐθείας μετὰ τῆς εὐθείας ἀπὸ κορυφῆς Σκάλα ἢ Ἀμπουργιὲς εἰς Βρύσην Καρυᾶς καὶ 4) ἀρχικὸν σημεῖον κορυφὴ Σκάλα ἢ Ἀμπουργιές, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1922 ἔκθεσιν καὶ τὸ σχετικὸν σχεδιάγραμμα τοῦ προϊσταμένου συνεργείου Σ. Εὐσταθιάδου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(8)

Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου σιδήρου κλπ. εἰς τοὺς κληρονόμους Α. Κουκουβέλου ἐν τῷ δήμῳ Ἐλατείας (Λοκρίδος).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄, τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 186, τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.» καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 65 τοῦ 1922 καὶ 6 τοῦ 1926 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιδοθείσης τῇ 7 Ἰανουαρίου 1906 εἰς τὸν Νομάρχην Φθιωτιδοφωκίδος ἀρχικῆς αἰτήσεως ἀνανεωθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ καὶ καταχωρισθείσης εἰς τὸν V πίνακα τοῦ νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος ὑπ' ἀριθ. 47 δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως σιδήρου, μαγγανίου καὶ λοιπῶν μεταλλευμάτων, πλὴν τῶν διὰ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ καὶ λοιπῶν εἰδικῶν νόμων ἐξῃρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων εἰς τοὺς νομίμους διαδόχους τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντωνίου Ι. Κουκουβέλου, τοπογράφου μηχανικοῦ, ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν χωρίων «Μόδιον» καὶ «Ξυλεικὸς» τοῦ τέως δήμου Ἐλατείας τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος τοῦ νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος, ἐκτάσεως στρεμμάτων 9353, ἔχοντος τὰ ἑξῆς ὅρια γύρωθεν: 1) Χωρίον Ξυλεικός, 2) χωρίον Μόδιον, 3) Πρόποδες Βουρλιᾶς, 4) Καμπὴ Μαυροποτάμου, 5) Διρεύματα, καὶ 6) ἀρχικὸν σημεῖον χωρίον Ξυλεικός, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1925 ἔκθεσιν καὶ σχεδιόγραμμα τοῦ προϊσταμένου συνεργείου Γ. Ἀρμάγου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(9)

Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου σιδήρου ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐλατείας (Ἀταλάντης) εἰς τοὺς κληρονόμους Ἀντ. Κουκουβέλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 186 τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ. καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 138 τοῦ 1922 καὶ 7 τοῦ 1926 ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιδοθείσης τῇ 7 Ἰανουαρίου 1906 εἰς τὸν Νομάρχην Φθιωτιδοφωκίδος ἀρχικῆς αἰτήσεως ἀνανεωθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ καὶ καταχωρισθείσης εἰς τὸν V πίνακα τοῦ Νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος ὑπ' ἀριθ. 48 δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως σιδήρου, μαγγανίου καὶ λοιπῶν μεταλλευμάτων πλὴν τῶν διὰ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ καὶ λοιπῶν εἰδικῶν νόμων ἐξῃρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων εἰς τοὺς νομίμους διαδόχους τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντωνίου Ι. Κουκουβέλου, τοπογράφου μηχανικοῦ, ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ἐλάτεια τῆς ὁμωνύμου κοινότητος τοῦ τέως δήμου Ἀταλάντης τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος τοῦ νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος, ἐκτάσεως στρεμμάτων 9399, ἔχοντος τὰ ἑξῆς ὅρια γύρωθεν: 1) ἀρχικὸν φρούριον Ἐλατείας, 2) τεχνητὸν σημεῖον Β κείμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀπὸ ἀρχαίου φρουρίου Ἐλατείας εἰς χωρίον Καλαπόδιον καὶ εἰς ἀπόστασιν 4300 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου φρουρίου Ἐλατείας, 3) τεχνητὸν σημεῖον Α κείμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀπὸ Γεφύρας λευκιανοῦ ποταμοῦ εἰς ἕνωσιν ὁδοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 3000 μέτρων ἀπὸ τῆς ρηθείσης γεφύρας, 4) Γέφυρα λευκιανοῦ ποταμοῦ καὶ 5) ἀρχικὸν σημεῖον ἀρχαῖον φρούριον Ἐλατείας, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1925 ἔκθεσιν καὶ τὸ σχετικὸν σχεδιόγραμμα τοῦ Προϊσταμένου Συνεργείου Γ. Ἀρμάγου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(10)

Περὶ τροποποιήσεως σχεδίου Ἐλευσῖνος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 1834 καὶ 1938 ἐ. ἔ. γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀνακαλοῦμεν τὸ ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου π. ἔ. Ἡμέτερον διάταγμα περὶ τροποποιήσεως σχεδίων Ἐλευσῖνος, ἐπαναφερομένης τῆς πλατείας εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς μορφήν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ι. Μεταξᾶς

(11)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου Π. Φαλήρου κατὰ τὰς ὁδοὺς Ἴριδος καὶ Θέτιδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1727 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 20 Αὐγούστου ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Παλαιοῦ Φαλήρου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκεκριμμένου σχεδίου Παλαιοῦ Φαλήρου κατὰ τὴν ὁδὸν Ἴριδος, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δείκνυται ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ι. Μεταξᾶς

---

(12)

Περὶ προσθήκης θέσεων ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ εἰς Ἐθνικὸν Οἰκοτροφεῖον ἀρρένων Πωγωνίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Διατάγματος «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων προσφύγων κλπ.», καὶ 2) τὸ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1923 Διάταγμα «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου ἀρρένων Πωγωνίου», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου ἀρρένων Πωγωνίου, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2851 προστίθενται ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1927 αἱ κάτωθι θέσεις: α') μία θέσις ὑπομαγείρου, β') μία θέσις πλυντρίας καὶ γ') μία θέσις ὑπηρέτου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργὸς
Μ. Κίρκος

---

(13)

Περὶ προσθήκης θέσεων προσωπικοῦ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων Σερβίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2851 «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων ἀπόρων μαθητῶν», 2) τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων προσφύγων κλπ.» καὶ 3) τὸ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1924 Διάταγμα «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων ἐν Σερβίοις κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων Σερβίων, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2851, προστίθενται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1927, αἱ κάτωθι θέσεις:

1) Δύο παιδαγωγῶν.
2) Ἑνὸς ὑπομαγείρου.
3) Δύο ὑπηρετῶν, καὶ
4) Δύο πλυντριῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργὸς
Μ. Κίρκος

---

(14)

Περὶ ναυτικῶν ταμιῶν Ὑποβρυχίου Ἀμύνης καὶ Τορπιλλικῆς Σχολῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα «περὶ ἐκδόσεως διαταγμάτων, περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ νόμοι ΓϡΘ' καὶ ΓϡΙ'», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Εἰς τὴν Ὑποβρύχιον Ἄμυναν καὶ εἰς τὴν Τορπιλλικὴν Σχολὴν τοποθετεῖται ἀνὰ εἷς ὑποφροντιστής, ὡς ναυτικὸς ταμίας ἑκάστης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Κανάρης

---

(15)

Περὶ γραφικῶν καὶ μικρῶν ἐξόδων Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Ὑποβρυχίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ΔΠ' νόμον, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζομεν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1926 τὰ ἐτήσια γραφικὰ ἔξοδα τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Ὑπηρεσίας Ὑποβρυχίων εἰς δραχμὰς 6,000, τὰ δὲ ἐτήσια μικρὰ εἰς δραχμὰς 6,000.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Κανάρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.